MAGAZIN Sportiv

ÎN PATRU RÎNDURI

Armand Popa și Ion Sîrbu, absolvenți ai I.C.F cu specializare în atletism, nu s-au prezentat la S.S.E. Rm. Vîlcea unde erau repartizați.

Lipsa lor are temei
Căci-e lesne de-nțeles —
Din tot atletismul, ei
Numai...fuga au ales!

Lumina din sala Dinamo din București este nesatisfăcătoare și stînjenește pe jucători în meciurile de volei.

Această sală, cum se spune,
E pentru jucători nefastă:
Chiar pe învingători îi pune
Intr-o... lumină foarte proastă!

V. D. POPA

DE PE TUȘĂ

Unii fotbaliști justifică forma lor slabă spunînd că sînt obosiți.

Oboseală, adversari...
Explicația-i aici:
Nu poți face fapte mari
Cînd te culci la... ore mici!

In ultimele jocuri atacanții tuturor echipelor noastre au dovedit o ineficacitate exasperantă.

Uneori de fotbaliști
Poți spune că sînt artiști
Insă despre atacanți
Spui atît: sînt... figuranți

I. CHIVU

HAZ DE NECAZ

Tînăra echipă universitară de rugbi a orașului Liège susținînd primul ei joc în deplasare, la Bruxelles, cu echipa S. C. Anderlecht, a fost învinsă cu scorul puțin obișnuit de... 86—3!

— Ceea ce m-a mirat cel mai mult, a spus după meci unul dintre jucătorii formației Liège, n-au fost cele 86 de puncte care ne-au fost marcate de adversar, ci faptul că am reușit și noi să realizăm 3 puncte.

FAMILIA OȚELEA...

Imaginea reprezintă familia Oțelea: Antoaneta și Cornel, amîndoi reputați jucători de handbal (unul la Rapid, altul la Steaua) care au reprezentat de nenumărate ori culorile patriei în întîlniri internaționale, și pe micul Leonard (trei luni — mulți înainte!).

Așadar, o familie de sportivi! Și cînd spunem asta ne referim atît la prezent, cît și la viitor.

Foto: V. Bageac

Primul meci

Fragment din lucrarea „Mirajul ringului" de Nicolae Linca, aflată sub tipar la editura UCFS

Despre primul lor meci, boxerii au întotdeauna de povestit multe lucruri. Și — după ei — toate interesante, Chiar foarte interesante. Unul a recunoscut cinstit în cercul său de prieteni că s-a speriat așa de rău în ring, încît s-a năpustit asupra adversarului și a început să-i care la pumni pînă l-a făcut k.o. Un altul a povestit plin de mîndrie c-a mîncat o bătaie teribilă. Krolek, un boxer ceh de categoria mea, cu care am participat la Campionatele europene, la Lucerna, mi-a mărturisit într-o clipă de răgaz că în primul său meci, după ce încasase cîteva lovituri zdravene, era așa de supărat, încît s-a dus la arbitru și i-a cerut socoteală de ce-i permite adversarului să lovească așa tare.

Duminica primului meu meci și-a făcut apariția însoțită de o bură de ploaie rece. Eu însă nu mai simțeam nimic. Aveam meci. Știau ei oare oamenii ce treceau nepăsători pe lîngă mine ce înseamnă să ai meci? Nu. Desigur că nu. Altminteri s-ar fi oprit și m-ar fi întrebat: „Unde și la ce oră are loc gala?" Să vină și ei. Să vină și șoferul de pe autobuz, și vînzătorul de ziare, și cei doi îndrăgostiți, ce merg la braț prin ploaie și grupul de gureșe fete cu cosițele prinse-n funde. Toată lumea. Chiar și bunicuța aceea care își udă mușcatele de la fereastră.

Auzi. Să ai meci și oamenii să-și vadă înainte de treburi, ca și cînd nu s-ar fi întîmplat nimic!

Am ajuns! Sînt cu toți colegii de echipă. Colegii de echipă. Ce frumos poate suna o asemenea alăturare de cuvinte și, mai ales, ce efect miraculos poate produce ea în sufletul unui om.

Ni se oferă un vestiar pentru echipare și rămînem singuri. De ce atîtea priviri ațintite asupra mea? Intrebătoare, temătoare? Nu. Și nici de compătimire nu par a fi. De îmbărbătare? Se pare că da. Totuși, eu disting ceva mai mult în aceste priviri. Disting dragostea prietenească. Voi căuta s-o merit. Voi lupta s-o merit. Cu cîteva zile înainte am aflat că Dușan, adversarul meu, nu-mi acordase credit de rezistență pe ring în fața lui decît un minut, două. Cred că s-a grăbit cu pronosticul.

„In limitele categoriei muscă se întîlnesc: Bădulescu Dușan — sala „Claudiu" și Linca Nicolae — „Malaxa"!

Prin urmare totul e-adevărat! Sigur că-i adevărat. Uite-l pe meșterul Lamatic, pe Ion ajustorul, pe nea Marin și... nu, că asta-i bună, pînă și bătrînul Nicolae e aici. A lăsat el pescuitul, să vină la box!

In colțul opus și cu spatele către mine, Dușan. E făcut bine. Musculos. Va căuta probabil să ducă lupta corp la corp, sau mai știi? Mă va lovi de departe. Are brațele destul de lungi. E tot numai un zîmbet. Sare pe picioare și privește jos cu insistență. Aha! Am înțeles. O fată. A invitat-o să-i ofere plăcerea unei victorii.

Eu nu mai sînt eu. Am în cap o sumedenie de gînduri, ca un ghem încurcat. Mănușile-s cît toate zilele. Pariez că-mi intră două mîini într-una. „Și bășicile astea de piele o să trebuiască să le țin tot timpul în sus, maestre?"

„Bravo, Nicule. Ție-ți arde de glume și eu stau pe jar". Intr-adevăr, antrenorul părea mai moale ca buretele ce-l avea în mînă.

Gong! Incă o privire jos la ai mei și iată-mă pornind fioros la luptă.

„Termină repede, Dușane!" — strigă o voce subțire. Probabil fata.

„Nicule! Ai grijă de blocaj". — Asta-i nea Mihai. Il cunosc glasul dintr-o mie.

Pornesc cu stînga înainte. Dușan la fel. Primul contact și primul buchet de stele. De ce le-o spune lumea verzi? Ca să fiu sincer, eu le-am văzut albe. Alt contact, alte stele. Noroc că dispar repede. Ia să încerc și eu o dreaptă. Da'unde naiba o arunc? In publicul care rîde de mine? Hopa! Cît pe ce să mai încasez una. Fac și eu un pas la dreapta, cu capul pe spate, cum l-am văzut pe Stanomir la antrenamente. Uite, frate, că ține! Așa! Acum mănușile la față. Dar ce-i asta? Dușan dă cu scaunul? Mi s-au lipit mănușile de față ca fierul de magnet. Și dacă s-ar fi lipit, încă n-ar fi fost nimic. Dar așa, să te sece la inimă?!

„Ehe, tată. Mare prostie ai făcut tu că te-ai apucat de box".

„De ce, tată? Eu nu sînt om ca toți oamenii? Privește numa'. Ei? Ce zici ce dreaptă i-am altoit? Oare cum îi zicea antrenorul unei asemenea lovituri? Aha. Croșeu. Și se pare c-a fost tărișor. Bădia Dușan scutură și-acum din cap. La naiba, alte stele".

In sală o larmă ca la... box. „Dă-i, Dușan, arde-l Dușane". Simt nevoie de aer. De mult aer. Ce lungi mai pot fi cîteodată minutele! Cît o săptămînă.

Gong! Pauză. Eu, o pornesc către scaunul ocupat de Dușan. Imi dau seama c-am încurcat-o și fac stînga-mprejur.

— Nicule, ești un înger. Dacă mai rătăcești un croșeu ca ăla, îl urci în pom. Antrenorul mă spală cu apă și vorbește de zor. Mă-nvață să fac pași înapoi, să fentez. Privesc pe furiș la adversar. Nu-i mai arde de rîs. Așa, băiete. Fii mai serios. Iți stă mai bine!

In repriza a doua nu mi-a reușit aproape nimic, cu toate că am atacat incontinuu. Surprins de elanul începătorului, Dușan bătea pasul pe loc, pîndindu-mă ca o pisică. Cîteva lovituri tot mi-a aplicat el, dar mai mult șterse.

Altă pauză și altă repriză. Ultima. Am boxat șase minute. Acum pot privi și eu la ai mei. Ii văd rîzînd pe toți. Mai ales pe meșter. E-n picioare cu mîinile-n sus. Nu-nțeleg ce zice. Il am pe Dușan în față și trebuie să fiu atent. Nu spun eu? O frîntură de secundă și eram în lumea viselor. Lovitura mi-atinge umărul și nițeluș ceafa. Eu las mîinile-n jos. Mă clatin. Lumea strigă și Dușan vine hotărît să-și repete isprava. E-așa de sigur pe el, încît își neglijează complet bărbia. Asta l-a costat. O piruetă pe loc, un croșeu cu stînga și Dușan e la podea. In sală au tăcut unii și-au început alții. Au început ai mei.

„Acum ce fac, maestre?" — îl întreb eu pe antrenor din priviri. Acesta își împreună primele trei degete de la mîna dreaptă și își sărută buricele, în semn că e strașnic.

Odihnit de numărătoare, Dușan reia lupta, dar cu multă prudență.

„Meci nul!" Nu cîștigasem dar... nici nu pierdusem. Nu era rău pentru început...

DE TOATE

PRONOSTIC

Jucătorii australieni de tenis Joan și Charles Hillebrand — soț și soție — cred atît de mult în perspectivele sportive ale fiicei lor Karen, în etate de... 6 luni, încît au „pariat" cu o societate de asigurare că odrasla lor va cîștiga proba de simplu femei la Wimbledon, înaintea celei de a 26-a aniversări a zilei de naștere.

Ei au depus o liră sterlină și urmează să primească... 20 000 de lire dacă pronosticul lor se va adeveri...

8 FRAȚI INTR-O ECHIPĂ DE FOTBAL

Echipa de fotbal U.S.O. Mondeville din Franța cuprinde nu mai puțin de 8... frați. Cel mai mic, Andre, are 13 ani, iar cel mai mare, Roger, este în vîrstă de 33 de ani. Cu toții au fost îndemnați să joace fotbal de către tatăl lor, Kleber Achard. Cu ani în urmă și el jucase fotbal, dar a trebuit să abandoneze — prematur — acest sport din cauza unui accident. Acum, Achard — senior, este unul dintre conducătorii echipei din Mondeville și singurul lui regret este că n-are 11 băieți!

FRUMUSEȚE PRIN... FORȚĂ!

Halterele se numără printre puținele discipline sportive la care femeile nu iau parte activă. Se pare însă că această „lipsă" este pe cale să fie... lichidată. Cele ce vor să dea exemplul sînt mai multe tinere australiene care au înființat recent la Sidney o... Federație feminină de haltere!

„Nu vedem motivul pentru care femeile nu ar putea să practice acest sport — a declarat ziariștilor d-na Dalton, președinta noii federații. *Intr-o vreme în care femeile participă la majoritatea activităților societății, ridicarea halterelor nu trebuie să constituie un impediment* — a continuat ea. *Se face o greșeală atunci cînd se afirmă că femeile cu mușchii dezvoltați nu fac o impresie plăcută. Aceasta este numai o chestiune de obișnuință. Dar bărbații se vor obișnui repede cu aceasta și, peste cîțiva ani, Eva cu mușchii bine dezvoltați va deveni poate un nou ideal al frumuseții".*

Mai știi?!...

Sportivii despre iarnă

Un șahist:
Orișicine se convinge
Că iarna, albul... învinge!

Un boxer:
Vine? Nu mă tem, căci iată
Deja este... K. O.-ngelată!

Un scrimer:
E scrimeră, se pricepe
Des cu gerul să... ințepe!

Un baschetbalist:
Consider valu-i de răceală
Ca o greșeală... personală!

O „pasăre călătoare":
Iarna mi se-asemuiește:
Stă un timp și se... topește!

TITI GHEORGHIU-VASLUI

PROVERBE ȘI MAXIME

Problema controversată a paternității unor proverbe și maxime a fost de curînd elucidată: ele aparțin unor... fotbaliști și antrenori din categoria A. Iată-le mai jos spre exemplificare:

● *Nimic nu se pierde, totul se transformă (afară de penaltiuri)* — Constantin

● *Unde dai, crește!* — Ivănescu, Popa, Al. Vasile

● *Cei din urmă (în „A") vor fi cei dintîi (în „B")* — jucătorii de la Progresul.

● *In vino veritas* — Varga (*Dinamo*)

● *Ce ție nu-ți place altuia nu-i face* — Lovin (*Știința Craiova*).

● *Scopul scuză mijloacele* — toate echipele în deplasare.

● *Călătorului îi stă bine cu drumul* — Cacoveanu, Iancu, Stoicescu.

I. C.

FOTBAL... PRIMITIV

Unii antrenori nu au dat atenția cuvenită fotbalului modern.

— E un antrenor romîn venit la noi în... schimb de experiență!

Desen de Al. Clenciu

Poșta MAGAZIN

IOAN CUBLESAN, COMUNA SĂRMAȘ. — „In momentul cînd șutează spre gol, un înaintaș este faultat, dar mingea intră în poartă. Se acordă numai gol sau se dă în plus și 11 metri?" Aplicîndu-se legea avantajului, se acordă gol. Dacă s-ar acorda și 11 metri ar fi avantajată mai mult decît se cuvine echipa respectivă. Și totuși o astfel de „lege" a existat în urmă cu ani, la baschet: jucătorul care era faultat în momentul cînd arunca la coș avea dreptul la două aruncări libere, chiar dacă reușise, faultat fiind, să înscrie.

LUDOVIC BAKSA, LUGOJ. — Italia, Uruguay și Brazilia sînt țările care pot intra definitiv în posesiunea „Cupei Jules Rimet", cucerind trofeul în 1966, la Londra. Ele l-au cîștigat pînă acum de 2 ori. A treia oară...

NICOLAE OANȚĂ, SCHITU GOLEȘTI și BEBE POPA, BAILEȘTI. — In clasamentul golgheterilor din categoria A, primul loc este deținut de Adam (Știința Cluj) cu 10 goluri marcate. In continuare, situația este următoarea: 9 goluri: Dridea—Petrolul Ploiești (3 din 11 metri); 7 goluri: Ene—Dinamo București și Țîrlea—U.T.A. (1 din penalti); 6 goluri: Stîrlogea — Știința Craiova, Creiniceanu — Steaua și Naghi — Dinamo Pitești.

I. P. CRAIOVA. — Vă rugăm să ne scuzați că a trebuit să faceți... coadă la „Poșta Magazin". Ce să facem, au fost alții înaintea dv.! Iată acum datele cerute în legătură cu luptătorul Constantin Bușoiu, campion R.P.R. pe anul 1964 la categoria grea: este născut la 3 aprilie 1941, măsoară 1,88 m. iar greutatea lui este în jur de 87 de kilograme. El face parte din echipa de lupte clasice Electroputere—Craiova, care activează în seria a II-a. Constantin Bușoiu este profesor de... matematică. Nu-i de mirare, deci că știe să... calculeze și să realizeze astfel mai multe puncte decît adversarii săi.

VASILE MORARIU, CLUJ. — Referindu-vă la un răspuns apărut la această rubrică, dv. țineți să faceți o precizare: „N-ar fi fost rău dacă propoziția din articolul citat „Nu se acordă titlul de maestru al sportului la pescuit sportiv" ar fi fost precedată de cuvîntul „deocamdată", apoi, completată: ...„deoarece undițarii noștri nu s-au ridicat încă la nivelul concurenților din alte țări. Dar vor atinge și acest nivel. Și atunci...". Nu putem decît să le urăm succes. De altfel, așa cum amintiți dv., în R.D. Germană există o pescăriță sportivă, Helga Wischer-Rudolph, care deține înaltul titlu de maestru emerit al sportului.

CONSTANȚA MUNTEANU, TIMIȘOARA. — 1) David, „noua" aripă stînga a Steagului roșu Brașov, este... vechiul jucător al acestei echipe, care a activat un timp la Siderurgistul Galați. — 2) Seredai continuă să facă parte din lotul „stegarilor". Joacă însă — cum e și firesc — numai cînd este în formă, cînd s-a pregătit temeinic.

ȘTEFĂNEL POPESCU, BUCUREȘTI. — Ștefănele dragă, îți publicăm atît fotografia cît și rîndurile scrise (de tine sau de... tăticu'?) pentru Federația romînă de fotbal: „Nene de la Federația de fotbal, eu sînt Ștefănel Popescu și am numai un an și opt luni. Dar

am înțeles mai bine ca alți nene mari, să mă antrenez mult și încă de pe acum, ca atunci cînd voi fi mare, să pot fi de folos fotbalului nostru".

ION POSTAȘU

Desen de Tudor George